

Titel: Kapitel XXXIII.

Citation: "Kapitel XXXIII.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e14087.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXXIII.

§ 384.

Politimesteren drager Omsorg for Straffedømmes Fuldbyrdelse. Han står herved under Overanklagerens Overtilsyn, forsåvidt Sagen hører under dennes Virkekreds.

Boder, som ere tillagte den Forurettede, og Erstatning, der under Straffesagen er tilkendt ham, inddrives efter de i Lov om den borgerlige Retspleje foreskrevne Regler. Med Hensyn til Afsoning af den Tel af nysnævnte Boder, som ikke betales eller indkommer ved Eksekution, har den Forurettede at henvende sig til vedkommende Politimester.

I dømme, hvorved Nogen tilholdes at opfylde en Forpligtelse mod det Offentlige, kan som Tvangsmiddel fastsættes en fortløbende Bøde, der tilfalder Statskassen og afsones efter Reglerne i § 3 i Lov af 16. Februar 1866 om Afsoningen af Boder uden for kriminelle Sager.

§ 385.

Opstår der med Hensyn til dommens Fortolkning, Beregningen af Frihedsstraffe, som ere idømte eller træde i Stedet for idømt Straf, eller i andre Henseender Tvin mellem Politimesteren eller den denne overordnede Myndighed og den, overfor hvem

der er Spørgsmål om at fuldbyrde en Straffedom, bliver Spørgsmålet på dennes Begæring at forelægge Underretten på det Sted, hvor Fuldbyrdelsen stal finde Sted, eller, navnlig hvis Tvisten drejer sig om dommens Fortolkning, den Ret, som har afsagt Dom i Sagen i fyrste Instans eller ifølge Anke i Henhold til §§ 341 ff., men uden at den af Overanklageren eller Politimesteren anordnede Fuldbyrdelse af den Grund behøver at udsættes, medmindre Retten beslutter det.

Rettens afgørelse træffes ved Kendelse. Drejer Tvisten sig om, hvorvidt den, overfor hvem der er Spørgsmål om at fuldbyrde Straffen, er den Domfældte, stal mundtlig Forhandling og Bevisførelse finde Sted i et offentligt Retsmøde, i hvilket den Pågældende er tilstede. I andre Tilfælde træffes afgørelsen i et ikke offentligt Retsmøde, efter at der, såvidt fornødent, er givet Parterne Lejlighed til at udtale sig mundtligt eller skriftligt.

Underrettens afgørelse af det i foregående Stykkes andet Punktum nævnte Spørgsmål kan påankes til Landsretten, hvor i så Fald ny Bevisførelse kan finde Sted. I øvrigt kunne de i medfør af nærværende Paragraf trufne Afgørelser alene være Genstand for kære.

§ 386.

Ingen Straffedom kan fuldbyrdes for Udlovet af den Frist, i hvilken Anke i medfør af Lovens almindelige Regler står åben, medmindre Afkald på Anke forinden er givet.

For Bodedømme, som ej kunne påankes, gælder en Fuldbyrdelsesfrist af 3 Dage, som beregnes på den i § 323 angivne Måde. Er Boden tillagt den Forurettede, er Fuldbyrdelsesfristen den i Lov om den borgerlige Retspleje foreskrevne, hvilken også gælder med Hensyn til Erstatning, som ved Straffedømmen er tilkendt.

§ 387.

Ingen Dødsdom må fuldbyrdes, forend den af Justitsministeren har været Kongen forelagt, og Fuldbyrdsen af Kongen er bifaldet.

Den Landøret, som har afsagt Dødsdommen, og Højesteret, naar dommen har været påanket, skulle afgive Erklæring, hvorvidt der findes Grund til at anbefale den Domfældte til Benådning. Erklæringen indgives til Justitsministeren, naar Ankefristen er udløben, eller dommen er stadfæstet af højesteret.

§ 388.

fuldbyrdelsen af en Straffedom bliver at udsætte, naar en svanger Kvinde er dømt til Døden, eller naar den, som stal udstå Livsstraf, Frihedsstraf eller legemlig Straf, bliver afsindig eller overfaldes af en hæftig Sygdom.

Naar en umiddelbar Udståelse af Straffen vilde medføre uforholdsmæssige, udenfor Straffens Øjemed liggende følger for den Pågældendes Velfærd eller væsentlige Ulemper for det Offentlige, kan Justitsministeren tilstede Udsættelse.

Naar den Ret, som har fældet dommen, finder Grund til at indstille den Domfældte til fuldstændig Benådning eller til at benådes med at lide Straf af en mildere Art, udsættes Straffens Fuldbyrdselse: det samme gælder, naar Ansøgning herom indgives af den Domfældte, forsåvidt ikke allerede tidligere en Ansøgning er afslået. Hvorvidt en alt begyndt Fuldbyrdselse af Straffen stal standses på Grund af Ansøgning om Benådning, afgør Justitsministeren.

§ 389.

Hvorvidt en Domfældt, der ikke tidligere er blevet Fængslet, bor hensættes i Varetægtsfængsel, i det Tidsrum, som forlover, forend Straffen kan fuldbyrdes, eller naar Fuldbyrdsen udsættes eller standses, afgøres af Stedets Underret, forsåvidt Forholdene ikke tilstede at afvente Beslutning af den Ret, der har afsagt Dom i Sagen i første Instans eller ifølge Anke i Henhold til Z§ 341 ff.,- herved finde da Reglerne i andet

Afsnit om Fængsling Anvendelse med fornøden Lempelse. På lignende Måde sinde Reglerne i Kap. XVIII Anvendelse med Hensyn til Beslaglæggelse på Gods for Omkostninger og Erstatning, efter at Dom er gået.

Har den, som er dømt til Strafarbejde eller til Statsfængsel i over 2 År, unddraget sig Straffens Fuldbyrdselse, kan Beslaglæggelse på hans Formue her i Riget anordnes efter Reglerne om denne Forholdsregel i Kap. XVIII. Er der efter Afsigelsen af Straffedommen hengået 10 År, kan Begæring til Retten herom kun fremsættes efter Justitsministerens Befaling. Foruden i de i § 182 Nr. 1 og 2 nævnte Tilfælde bortfalder Beslaglæggelsen, naar Benådning finder Sted: fremdeles bortfalder den, naar 10 År ere hengåede efter Straffedommens Afsigelse, medmindre Justitsministeren begærer den vedligeholdt.

§ 390.

Naar en Anke, som alene er rejst af Påtalemyndigheden, afvises eller forkastes, kan den overordnede Ret gøre saadan Forandring i den ved den påankede Dom bestemte Straf, som i medfør af Straffelovens § 58 måtte findes begrundet ved det Varetægtsfængsel, som Domfældte har været underkastet efter dommens Afsigelse.

§ 391.

Naar der til Fuldbyrdelsen af en Straffedom bliver Spørgsmål om den Domfældtes Pågribelse, kunne de samme Forholdsregler anvendes, som ere hjemlede, naar Fængslingskendelse er afsagt.

§ 392.

Bodestrafte, som ikke ere fuldbyrdede, bortfalde ved den Domfældtes Død.

§ 393.

Ovenstående Regler sinde med de af Forholdets Natur eller særlige Forskrifter følgende Lempelser også Anvendelse ved Fuldbyrdelsen af Kendelser, hvorved Retten har pålagt Vidner eller Andre Straf.

Fuldbyrdelse af de i § 106, jfr. § 127, omtalte Kendelser, kan dog først finde Sted, naar Fristen til at fremsætte Begæring om Kendelsens Ophævelse i Henhold til § 106 er forløben, eller Retten har nægtet at efterkomme en saadan Begæring.

Med Hensyn til Fuldbyrdelsen af de i § 129 ommeldte Bødepålæg forholdes efter de almindelige regler om Bøder, som på[^] lægges af Øvrighedsmyndigheder.

Niende Hf!nit.

Sagsomkostninger og Rettergangs bøder i Straffesager.